

Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul Centru (jud. R. Țurcan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Simciuc, I. Țurcan, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ion Pisarenco,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Pisarenco
împotriva Primarului satului Dubăsarii Vechi, raionul Criuleni cu privire la
constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea furnizării
informației solicitate și încasarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 21 noiembrie 2017 Ion Pisarenco a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Primarului satului Dubăsarii Vechi, rl Criuleni - Vitalie Casian cu privire
la constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea Primarului să-i
furnizeze actele solicitate prin cererea din 09 octombrie 2017 și încasarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că prin cererea din 09 octombrie
2017 a solicitat Primarului satului Dubăsarii Vechi, rl Criuleni - Vitalie Casian să-i
furnizeze dispozițiile emise de către Primar în perioada iulie 2015 - decembrie 2016,
contractele de arendă, vânzare-cumpărare a terenurilor și imobilelor amplasate pe
teritoriul Primăriei sat. Dubăsarii - Vechi, rl Criuleni, încheiate de către Primărie cu
agenții economici și persoane fizice pentru perioada iulie 2015 - decembrie 2016.

Reclamantul a mai solicitat și contractele încheiate de către Primăria sat.
Dubăsarii Vechi, rl Criuleni cu agenții economici, persoane fizice de efectuare a
lucrărilor, cât și prestării serviciilor pe teritoriul Primăriei sat. Dubăsarii Vechi, rl
Criuleni pentru perioada iulie 2015 - decembrie 2016.

A indicat reclamantul că prin răspunsul Primăriei sat. Dubăsarii Vechi, rl
Criuleni din 23 octombrie 2017, i s-a refuzat în admiterea cererii.

A solicitat reclamantul constatarea încălcării dreptului de acces la informație,
obligarea Primarului să-i furnizeze actele solicitate prin cererea din 09 octombrie
2017 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 10 mai 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Centru, cererea
de chemare în judecată înaintată de Ion Pisarenco a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă
cererea de apel depusă de Ion Pisarenco și a fost menținută hotărârea din 10 mai
2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Centru.

Pentru a concluziona astfel instanța de apel a reținut că nu s-au constatat careva acțiuni ilegale ale primarului satului Dubăsarii Vechi rî Criuleni cu referire la drepturile apelantului/recurentului, Pisarenco Ion. Colegiul civil al curții de apel a considerat că prima instanță a examinat pricina în coroborare cu prevederile legislației în vigoare, desfășurând examinarea litigiului pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale.

La 26 decembrie 2018, Ion Pisarenco, a declarat recurs împotriva deciziei din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 31 octombrie 2018.

Materialele cauzei atestă faptul că decizia contestată a fost expediată părților la data de 26 noiembrie 2018, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 26 decembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ion Pisarenco, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Pisarenco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Ion Pisarenco, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ion Pisarenco, împotriva deciziei din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh